

**návrh novely
zákona č. 183/2006 Sb.,
o územním plánování a stavebním řádu
(stavební zákon)**

**předložené Vládou ČR k odsouhlasení PSP ČR
ve znění parlamentního tisku
č. 573/0**

změny, opravy a doplnění

zpracovali :

Ing. Pavel Kaderka
Ing. Bc. Josef Dvorský
Ing. arch. Milan Teigiser

02.2012

Důvodová zpráva ke změnám, opravám a doplněním

předkládaných

Českomoravskou asociaci autorizovaných inspektorů

k návrhu novely

**zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu
(stavební zákon)**

**předložené Vládou ČR k odsouhlasení PSP ČR ve znění parlamentního tisku
č. 573/0**

Po pečlivém prostudování textu předloženého Vládou ČR k projednání v Poslanecké sněmovně parlamentu ČR (dále jen „PSP“) a především dlouhotrvajících vzájemných diskusích a publikovaných komentářích obsahu textu se členové Českomoravské asociace autorizovaných inspektorů (dále jen „ČmAAI“) rozhodli vytvořit vlastní iniciativu směrem k poslancům v celé šíři politického spektra, a to zpracováním alternativního návrhu jednotlivých ustanovení zákona, a tak napomoci kvalifikovanějšímu projednání a odsouhlasení návrhu novely zmíněného zákona č. 183/2006 Sb. v jeho současném platném znění (dále jen „novely stavebního zákona“). V této své zde předkládané iniciativě je menší prostor věnován otázkám územního plánování a umístování staveb, o to více prostoru je věnováno především ustanovením, která se přímo dotýkají činnosti autorizovaných inspektorů, tj. povolování a zprovožňování staveb, a zároveň i samotné podstaty institutu autorizovaného inspektora.

K rozhodnutí pozvednout tuto legislativní iniciativu výraznou měrou vedla také skutečnost, kdy původní legislativní záměr s principiálním ukotvením tohoto nového institutu autorizovaného inspektora, tj. úředně autorizovaného posuzovatele a supervizora, v soukromoprávním prostoru, tento institut najednou přesunut v předloženém návrhu novely stavebního zákona do prostoru veřejnoprávního. Tento principiální přesun se v obsahu ustanovení novely stavebního zákona děje bez jakéhokoliv náležitého zakotvení v současnosti platných principech správního práva. Jsou mu sice přiřčeny povinnosti, nejsou mu však jasně dána práva a především mu nejsou dány pravomoci a nástroje rovnocenné s úředními postupy. V tomto prostoru je výkon institutu vykonávaného soukromou osobou zcela nemožný a pro samotné jedince až zničující. O jakémkoliv veřejném prospěchu lze s jistotou pochybovat.

Úvodem si předkladatelé tohoto návrhu změn, oprav a doplnění Vládou ČR předkládané novely stavebního zákona k odsouhlasení PSP, jež je obsahem parlamentního tisku č. 573/0, dovolují uvést některé důležité a s tímto návrhem přímo související pasáže ze základního dokladu pro fungování Vlády ČR v současném složení, tj. Programového prohlášení Vlády ČR ze dne 4. srpna 2010 :

IV. Právo, spravedlnost, veřejná správa, byrokracie a korupce

Vláda se zaměří zejména na zvýšení transparentnosti činnosti veřejné správy. K naplnění tohoto cíle bude vláda prostřednictvím právní úpravy stanovovat jasná standardní pravidla a optimální nástroje, včetně zavádění povinných hodnocení dopadů regulace (RIA) a hodnocení korupčních rizik (CIA). Snahou vlády je také zvýšení standardizace procesů ve veřejné správě a nastavení jasných systémů a pravidel. Vláda chce garantovat profesionální, kvalitní, efektivní a přívětivou veřejnou službu vykonávanou vzdělanými a dále se vzdělávajícími úředníky veřejné správy.

Záměrem vlády je zvýšit transparentnost veřejné správy, odstranit multiplicity při výkonu jednotlivých agend a snížit tak objem veřejných výdajů. Vláda více přiblíží veřejné služby občanům a dalším subjektům a trvale sníží ekonomickou a byrokratickou zátěž ve veřejné správě.

V oblasti snižování ekonomické a byrokratické zátěže vláda dále každý rok provede revizi právních předpisů s korupčním rizikem, s regulační nebo byrokratickou zátěží s cílem nadbytečnou regulaci odstranit. Zároveň bude k veřejné diskusi předložen návrh na zakotvení práva občanů a dalších subjektů na ochranu před byrokracií a korupcí.

Vláda bude pokračovat v realizaci projektu „univerzální správní řízení“, v jehož rámci dochází ke sjednocování procesních úprav a odstraňování nedůvodných odchylek od obecné úpravy ve správním řádu.

V zájmu zlepšování podnikatelského a investičního prostředí vláda v rámci hodnocení dopadů regulace (RIA) zavede test hodnocení dopadů na malé a střední podniky a v této souvislosti zavede dny právní účinnosti. Vzhledem k tomu, že hodnocení dopadů regulace je stěžejním nástrojem zkvalitňování právní regulace a snižování administrativní zátěže, zhodnotí a posílí jeho institucionální zabezpečení a efektivnost, včetně zapojování veřejnosti do přípravy právních předpisů.

Územní plánování a stavební řád

Vláda sníží administrativu staveb dopravní a technické infrastruktury. Navrhne takové úpravy pravomocí, součinnosti, uspořádání, struktury a vybavení veřejné správy, které urychlí a zjednoduší povolování staveb zejména staveb veřejné infrastruktury s cílem prosadit v co nejvíce možné míře zásadu „jedna stavba – jeden úřad – jedno rozhodnutí – garantované informace“, tedy aby s ohledem na charakter, vliv a význam stavby o ní bylo rozhodováno tím úřadem veřejné správy, který je oprávněn vydat všechna potřebná stanoviska a vyjádření.

Vláda omezí regulaci povolování staveb jen na nezbytně nutnou míru a pouze pro případy, kdy je nutné koordinovat odůvodněnou ochranu veřejných zájmů a vlastnických práv. Vláda navrhne opatření umožňující efektivní zajišťování majetkoprávních předpokladů pro stavby veřejné dopravní a technické infrastruktury. Vláda navrhne při dodržení mezinárodních závazků opatření směřující ke zpřesnění podmínek pro účast veřejnosti v řízeních při povolování staveb veřejné dopravní a technické infrastruktury tak, aby měla vždy možnost zúčastnit se počátečních stadií rozhodování, ale aby nebyl vytvářen prostor pro obstrukční jednání.

Vláda zahájí v rámci realizace projektu „Sjednocení postupů a digitalizaci územních, stavebních a dalších vybraných řízení a postupů podle stavebního zákona“. Vláda tak sníží nadbytečnou administrativní zátěž, eliminuje korupční prostředí, odstraní bariéry vyplývající z dosavadního způsobu zajištění procesů v rámci územního plánování, územního rozhodování a stavebního řádu, sjednotí rozhodovací praxi v rámci těchto řízení, usnadní a urychlí komunikaci v rámci orgánů veřejné správy a mezi orgány veřejné správy a veřejností, omezí technické a procesní restrikce napříč mezi účastníky řízení a kontrolními orgány a zvýší absorpční kapacitu ČR pro stávající i pro následující programové období.

Předkladatelé tohoto návrhu změn, oprav a doplnění vycházeli z uvedených závazků Vlády ČR a sledovali tyto základní parametry v navrhované novele původního stavebního zákona ve znění zákona č. 183/2006 Sb.. Účelem obsahu původního znění citovaného stavebního zákona bylo především zjednodušit a hlavně urychlit povolování staveb v prostředí bezkonfliktním nebo částečně konfliktním, avšak s problémy, které se vzájemnou diskusí stavebníka s bezprostředním okolím podaří vyřešit oběma stranami respektovanými dohodami. Zákonodárce tehdy sledoval cíl urychlení této fáze přípravy investičních záměrů financovaných nejen ze zdrojů samotného stavebníka, ale především ze zdrojů dotačních titulů, které ke stavebníkům proudí nejen ze zdrojů ČR, ale především ze zdrojů dotačních titulů EU. Termíny pro podávání žádostí v rámci dotačních programů jsou velice krátké, v počtu pouhých několika měsíců, a v těchto případech každé zkrácení procesu o dosti podstatnou dobu stavebníkům v jejich úsilí může velice pomoci. Dokladem toho je i faktické využívání možnosti urychlení dokladované statistickými údaji poskytnutými samotnými autorizovanými inspektory. Je tedy možné se z výše citovaného obsahu Programového prohlášení Vlády ČR důvodně domnívat, že cíle dnešní vládní koalice jsou rozhodně v souladu i s původními záměry platného znění stavebního zákona. A to alespoň na papíře.

Nikomu jistě neunikl fakt, že využívání nových postupů dle platného znění stavebního zákona je velice často předmětem mediální pozornosti, především medializací některých případů investičních záměrů, tzv. „povolovaných“ autorizovanými inspektory ve zkráceném stavebním řízení. Následkem toho je v návrhu novely stavebního zákona zahrnuté do sněmovního tisku č. 573/0 předkládána poměrně složitá úprava, která by snad měla důsledky možného pochybení jednotlivých autorizovaných inspektorů při jejich výkonu činnosti eliminovat. Po podrobném prostudování obsahu návrhu novely se však nelze důvodně domnívat, že by došlo pouze k eliminaci efektu vytváření pochybení v procesu posuzování investičních záměrů autorizovanými inspektory. Bohužel zde však chybí jakákoliv seriózní statistika skutečného počtu pochybení a srovnání četnosti pochybení autorizovaných inspektorů s pochybeními správních orgánů státní správy, byť jen na prvoinstančních správních úřadech.

Podle statistických údajů poskytnutých samotnými autorizovanými inspektory bylo od doby zahájení účinnosti stavebního zákona v dnes platném znění až do dnešní doby posouzeno více jak 2000 záměrů, které bylo ukončeno vydáním certifikátu. Z tohoto počtu více jak 25 % bylo případů týkajících se dotačních titulů z národních zdrojů či zdrojů EU. Jen z těchto dvou údajů je patrné, že veřejná poptávka po rychlejší způsobu povolování staveb ze strany stavebníků je velmi vysoká. Jsou to úctyhodná čísla i s ohledem na to, že do dnešního dne bylo jmenováno ministrem pro místní rozvoj pouze cca. 90 autorizovaných inspektorů, z nichž ne všichni, ale cca. třetina z nich, vykonává svoji činnost na plný úvazek. Nelze tedy jakkoli zpochybnit skutečnost, že rychlejší způsob povolování staveb byl do původní podoby stavebního zákona vložen správně, stavební veřejnost ho přijala a v dosti velké míře ho využívá. Upravit proto tento způsob do stavu zcela opačného by bylo tedy nanejvýš nevhodné a nezodpovědné.

Předloženou vládní úpravou však zcela určitě dojde i k velmi velkému zpomalení povolovacího procesu s až nedohlednutelným prodloužením lhůt oproti klasickému stavebnímu řízení vedenému správním orgánem. Prodlužování všech lhůt v zákoně uvedených je bohužel základním motivem všech navrhovaných změn vládou ČR. Bohužel se tím v obsahu budoucího zákona objevuje pro stavebníky prvek ztráty jakékoliv atraktivity i potřeby jít touto cestou, a tím i velice nešťastný vliv na původní záměr legislativce s urychlením procesu povolování staveb. Celkově tak je navrhován režim s velmi dlouhými lhůtami, jak při klasickém a zejména pak při dnes pojmenovaném tzv. „zkráceném stavebním řízení“. Je samozřejmě možné očekávat i důsledek, že ve vztahu k dotačním programům pro čerpání finančních prostředků z národních zdrojů i zdrojů EU dojde k napjatým situacím při podávání žádostí a následný tlak od žadatelů na prodlužování termínů pro podání žádostí. Je možné, že mnoho žadatelů takovátou perspektivou nemožnosti splnění vyhlášených termínů od podání žádostí již dopředu odradí. Výsledkem tedy bude nižší počet žádostí, a tudíž i nižší čerpání z poskytovaných zdrojů. Tuto hrozbu vyplývající z obsahu současného návrhu novely zákona je možno považovat za velmi reálnou.

Samozřejmostí je, že návrh novely stavebního zákona musí obsahovat takové mechanismy, které by odstranily jistá pochybení, jichž se z jakýchkoliv příčin autorizovaní inspektori při své činnosti doposud dopouštějí, ale určitě avšak bez jakéhokoliv dopadu na výhody využití zrychleného procesu povolování staveb. Určitě velice nešťastným a špatným se jeví přesun kompetencí autorizovaných inspektorů z prostoru soukromoprávního do prostoru veřejnoprávního bez jakéhokoliv ošetření jejich zdárného působení. Samotná podstata autorizovaného inspektora jako posuzovatele, kontrolora a supervizora jej přímo předurčuje pro ukotvení v soukromoprávním prostoru. Jakékoliv změny v jeho postavení jsou nevhodné nejen pro něj samotného, ale i pro ty, kteří mohou jeho služeb s výhodou využívat. Úpravou § 117 a vložení § 117a je tedy ze stavebního řádu úplně odstraněna jakákoliv možnost zrychleného získání oprávnění stavbu realizovat obdobně jako je v územním řízení (viz § 95 Zjednodušené územní řízení). Zde je na místě připomenout i skutečnost, že největším stavebníkem v rámci celé ČR je stát samotný a v neposlední řadě v souhrnu jednotlivé obce a města.

Stěžejně důležitá pro činnost autorizovaného inspektora je tedy preventivní ochrana proti pochybením, než jakýkoliv proces dodatečného a velmi složitého přezkumu s nekonečně dlouhými lhůtami znesnadňujícími nebo až zamezujícími realizaci investičních záměrů. Této prevenci se

bohužel předložený vládní návrh novely stavebního zákona vůbec nevěnuje. Je velice neúčelné kvůli pochybením v případech bohužel dnes uměle zveličovanými a až nevkusně medializovanými, které se však týkají jen jednotek z celkového množství případů řešených autorizovanými inspektory, odcházet od principu umožnění zrychlení procesů povolování staveb. Je nanejvýš nutné až přímo žádoucí spíše proces činnosti autorizovaných inspektorů řádně pojmenovat a dát mu jistý řád. I samotní autorizovaní inspektoři by to určitě uvítali. To se nejen v obsahu v současnosti platného stavebního zákona, ale i v předloženém návrhu jeho novely, nepříliš dobře podařilo. Proto si tuto chybu dovolili předkladatelé napravit a napravit ji v celém předloženém vládním návrhu.

Základní principy ČMAAI předkládaného návrhu změn, oprav a doplnění jsou:

- a) stanovení okruhu účastníků stavebního řízení nebude v kompetenci autorizovaných inspektorů, ale je plně v kompetenci státní správy, tj. stavebních úřadů (viz. § 78a, odst. 5, § 92, odst. 5, § 96, odst. 5, § 109, odst. 2 (pozn. : u převážné většiny „napadených certifikátů“, např. i těch medializovaných, je vytýkáno nedostatečně fundované stanovení okruhu účastníků řízení. Tím, že je navrhováno, aby byl okruh účastníků stanovován ve formě usnesení, má možnost stavebník působit aktivní spoluúčastí na jeho vymezení. Je mu dána možnost úředního přezkoumání proti nepřiměřenému a alibisticky stavebním úřadem stanovenému okruhu účastníku řízení),
- b) autorizovaný inspektor posuzuje stavbu až po úředně stanoveném okruhu účastníků řízení, od kterých stavebník musí obstarat souhlasná vyjádření (pozn. : tím je eliminována nutnost existence celého § 117a),
- c) autorizovaný inspektor může posoudit i jednoduché stavby vyžadující pouze režim ohlášení podle ustanovení § 104, odst. 5 a 6 (pozn. : sníží se administrativní zátěž stavebních úřadů a umožní investorům zkrátit lhůty zahájení realizace i u jednoduchých staveb),
- d) partnerem stavebních úřadů je vždy stavebník viz ustanovení § 106, odst. 5, § 109, odst. 2, § 117, odst. 6 (pozn. : je jasně určena jednoznačná zodpovědnost v přípravě i při realizaci stavby v celém obsahu zákona oproti obsahu vládního návrhu novely zákona, kdy stavebníka v režimu § 117 a § 117a zcela nahradil autorizovaný inspektor),
- e) odborný posudek (certifikát) není výsledkem správního řízení, nemá charakter správního rozhodnutí, tj. listiny s veřejnoprávními důsledky,
- f) autorizovaný inspektor není oprávněn rozhodovat ve věci jakýchkoliv námitek uplatňovaných účastníky řízení (pozn. : viz. § 114, odst. 4, § 117, odst. 4, § 118, odst. 5, § 119, odst. 1),
- g) právní akt, který může být následně napadán či jakkoli zpochybňován, je pouze stavebníkem podané oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem, nikoli, jak je koncipováno v obsahu vládního návrhu novely zákona, samotný odborný posudek (certifikát) (pozn. : viz. § 178, odst. 2, písm. d) až h), § 180, odst. d) až h), § 181, odst.1, písm. f)),
- h) možnost nápravy drobných chyb či opomenutí v odborném posudku (certifikátu) (pozn. : § 117, odst. 11, § 120, odst. 9, § 122, odst. 7),
- i) návrh zkrácení procesních lhůt, a tam, kde nejsou uvedeny pro eliminaci možného zneužití jsou stanovena (pozn. : § 15, odst. 2, § 87, odst. 4, § 91, odst. 4, § 96, odst. 4 a 6, § 106, odst. 6, § 107, odst. 1, § 112, odst. 3, § 117, odst. 5, § 120, odst. 8, § 122, odst.5),
- j) zabezpečuje zvýšenou mírou oprávněného účastnictví dotčeným osobám (pozn. : § 87, odst. 1 a 3, § 89, odst. 5, § 113, odst. 3),
- k) zvyšuje odborné a kvalifikační požadavky na personální obsazení stavebních úřadů (pozn. : § 13a, § 191, odst.1 a 2),
- l) snižuje riziko vlivu korupčního prostředí při úředních postupech (pozn. : § 6, odst. 5 až 7, § 117, zrušení § 117a, § 118, odst. 5, § 120, odst. 8, § 122, odst. 5, § 191, odst. 2).

Dále je nutné konstatovat, že již za dnes užívaného právního rámce je stavebník postaven nikoliv do rovnoprávného postavení účastníka správního řízení vedeného stavebními úřady na základě jeho žádosti a tedy v jeho zájmu, jak by se předpokládalo, nebo dokonce, jak je zákonem deklarováno (zákon č. 500/2004 Sb., správní řád), ale zcela zjevně je stavebním zákonem postaven do role prosebníka bez jakékoliv právní jistoty. Stavebník musí splnit velmi mnoho povinností a vyhovět všem požadavkům dotčených orgánů, které hájí veřejný zájem dle příslušných právních norem. Stavebník musí splnit veškeré podmínky i ostatních účastníků uvedeného správního řízení, a to i přesto, že z hlediska postavení v řízení by měla být jeho práva hájena alespoň přiměřeně stejně, jako jsou stavebním zákonem či již zmíněným správním řádem chráněna práva ostatních účastníků řízení. Takto jsou stavebníkovi předepisovány povinnosti a bez právní jistoty, tedy bez zaručeného práva na včasné a spravedlivé vyřízení jeho žádosti. Z denní praxe je však také známo, že byrokratická opatření úředních osob vedou spíše k permanentnímu vyžadování mnohdy i nadbytečných a dokonce i nesmyslných plnění ze strany stavebníka. I na tomto místě je důležité připomenout, že největším stavebníkem v rámci celé ČR je stát samotný a v neposlední řadě v souhrnu i obce a města. Sám nový správní řád dal úředníkům nezvykle velký prostor a lhůty k vyřizování věcí se bezdůvodně prodloužily. Návrh vládní novely stavebního zákona je bohužel z dílny úředníků Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Je tedy zcela pochopitelné, že do chodu státní správy v duchu své sebeobrany přináší další nárůst byrokracie a neopodstatněné prodloužení již tak dlouhých lhůt k vyřízení věcí. Tento až skokový nárůst byrokracie mimo jiné rozšiřuje již tak značný korupční prostor. Je zřejmé, že společenská objednávka akceptovaná programovým prohlášením vlády zněla zcela opačně. Tedy zjednodušit proces povolování staveb, odstranit zbytečnou a drahou byrokracii a zamezit jakékoliv korupci v uvedeném procesu. Návrh vládní novely stavebního zákona jde prokazatelně zcela opačným směrem. Toto alarmující zjištění, tj. že se návrh novely soustředil pouze na rozšíření jistot a další právní ochrany úředního aparátu státní správy, který si navíc vyžádá i další a nemalé finanční nároky na svůj chod, pravděpodobně i s personálním navýšením stavů úřednictva stavebních úřadů, je zjištěním zcela zřetelným ihned po prvním zevrubném seznámení se s uvedeným návrhem i laickou veřejností.

Otázkou pak je, do jaké míry je účelné, aby např. při procesu povolení stavby byl investiční záměr opět projednáván s některými účastníky, kteří se již mohli a hlavně měli vyjádřit k záměru při umístění stavby v územním řízení. Z obsahu návrhu novely je zřetelně patrné, že se koncepce opět vrací k historickému pojetí stavebního řízení jako opravného prostředku řízení územnímu pro umístění stavby. Dvoustupňové projednávání tak opět dává, stejně jako velmi často v minulosti, možnost k průtahům a značnému prodloužení doby přípravy realizace záměrů. Stává se tak prostředím právní nejistoty pro realizaci investičních záměrů nejen soukromých, ale jak sami víte i záměrů obcí, měst i státu, a to nejen infrastrukturních dopravních staveb. Pouze přesným popisem kompetencí především účastníků řízení tzv. zastupujících veřejnost by bylo vhodnější než povšechné a nepřesné pojmenování jejich opětovného účinkování v procesu povolování staveb. Na tyto nedostatky předkladatelé našli ve svém návrhu lék. Šli však dále a řeší kromě části povolování staveb také část popisující proces dokončení realizace investičního záměru, především však okamžik jeho zprovoznění, tj. převedení staveb do užívání. I v této části tzv. kolaudačního procesu není ve vládním návrhu novely věnována dostatečná pozornost prvku jeho urychlení. Opak je pravdou. Opět se zde nesmyslně prodloužují lhůty, které v konečném důsledku povedou ke ztrátám v možném užívání dokončených staveb a dopad pocítí i ti stavebníci, kteří čerpají nebo budou čerpat finanční prostředky z různých dotačních titulů. Naprosto příznačné je, že zde není zcela vhodným způsobem využito především potenciálu vysoké odbornosti autorizovaného inspektora. Proto také v této části bylo přehodnoceno znění vládního návrhu novely s využitím profesních zkušeností autorizovaných inspektorů pro urychlení tohoto závěrečného procesního kroku budování staveb k tomu, aby daleko účinněji než doposud v tomto procesu skutečně reálně působili. Záměr tvůrce původního znění zákona č. 183/2006 Sb. veden právě na počátku této zprávy uvedenou společenskou objednávkou na zjednodušení povolování staveb, odstranění zbytečných průtahů a zkrácení lhůt alespoň po provedení umístění stavby projednávané ve veřejném řízení, vedlo právě ke zrodu nového institutu autorizovaného inspektora. Přes zjevnou nedokonalost a jisté nepřesnosti či „nedodělky“ v zákoně, se ukázal tento institut jako velmi účinný nástroj zejména proti korupci.

S jistotou jej lze označit za jediný možný a stoprocentně fungující prostředek na cestě k získání jakéhokoliv druhu dotace pro investiční projekty.

Vládní návrh sám byl projednáván v poněkud zkráceném řízení a velmi významná část odborné veřejnosti nedostala bohužel možnost se k návrhu vůbec vyjádřit. Takto si státní správa poradila s procesem umísťování staveb, které úpravami do stávajícího stavu posunula do zřetelně větší složitosti, a tím do právní nejistoty každého stavebníka. V pochybnostech vždy rozhoduje správní orgán a vždy jen dle svého uvážení, tj. každý zcela jinak. Neobecně jednotně a v souladu se zákonem. Návrh Vládou ČR předkládané novely stavebního zákona nabídla velkou řadu dalších opravných prostředků jenom proto, že jde o veřejné přiznání, že naše úřednictvo státní správy prostě nefunguje, natož funguje jednotně, a to ani v termínech daných zákonem, ba ani spravedlivě. Toto vědomí vedlo předkladatele vládní novely k prodloužení všech rozhodných lhůt, které mají vytvořit oporu úředním postupům, ale v konečném důsledku státní správu prodraží a stavebníkovi lhůtu k vyřízení opakovaně prodlouží. Pro vytvoření právní jistoty či ochrany si navrhovatel vsunul do stavebních řízení i občanské aktivisty nejen z řad ochránců přírody a krajiny, aby měl vždy berličku zdůvodňující neschopnost úředního aparátu. Příkladem mohou být obchvat Plzně či dálnice D8 a mnohé další. Státní správa takto záměrně podřízená závislosti na občanských sdruženích bude spolu s nimi velmi lákavou příležitostí ke společnému až vydírání stavebníků a vlastní nekompetentnost vždy lehce zdůvodní účastí zmíněných aktivistů ve správních řízeních.

Všechny uvedené principy i záměrně neřešené a opomenuté nedostatky navrhované novely budou mít dopad i na zaměstnanost ve státě. Je třeba si uvědomit, že nejen absence dotačních prostředků, ale i zpomalení zahajování realizace investičních záměrů povede k poklesu proudění investičních prostředků do národního hospodářství obecně. Bohužel předkládaná vládní novela tomuto zpomalení cíleně napomáhá. Je zřejmé, že jakékoliv zpomalení toku investičních prostředků do hospodářství cestou realizace investičních záměrů nemůže mít příznivý dopad na celkovou kondici hrubého domácího produktu (HDP). Každé zpomalení finančních toků může přivodit jeho pokles, v lepší míře pouze stagnaci. Tento efekt může ovlivnit i rychlost přípravy, realizace a převedení do provozu investičních záměrů a jistě není žádoucím prvkem pro současnou situaci v našem národním měřítku ani evropském. Zpomalení pohybu investičních prostředků ve svém důsledku vede ke snížení objemu stavebních prací, ale i výroby stavebních hmot, výrobků a zařízení a dalších průmyslových produktů všech odvětví, potažmo i finančních prostředků pro udržení či zvýšení míry zaměstnanosti obyvatel a následné jeho spotřeby. V období dnešního hospodářského útlumu a očekávaného dalšího prohloubení ekonomické recese jde tedy skutečně spíše o nechtěný nepříjemný dar celé naší společnosti, nikoli však o splněnou společenskou objednávku zakotvenou v Programovém prohlášení Vlády České republiky.

S odvoláním se na již zmíněnou jednu jeho pasáž (*„Vzhledem k tomu, že hodnocení dopadů regulace je stěžejním nástrojem zkvalitňování právní regulace a snižování administrativní zátěže, zhodnotí a posílí jeho institucionální zabezpečení a efektivnost, včetně zapojování veřejnosti do přípravy právních předpisů.“*), si dovolili zpracovatelé a zároveň předkladatelé tohoto návrhu změn, oprav a doplnění, a to nejen za samotné autorizované inspektory, členy ČMAAI, ale i za ostatní odbornou veřejnost, upravit Vládou ČR předkládanou novelu stavebního zákona tak, aby veškeré jimi navržené změny, opravy, doplňky či náhrady obsahu vedli pouze k zachování či dokonce zlepšení procesu povolování staveb a jejich převádění do provozu ve prospěch urychlení těchto procesů a zakomponování kontrolních činností do procesů investiční výstavby, které ve zmíněném vládním návrhu novely stavebního zákona chybí, nebo jdou proti tomuto žádoucímu cíli.